

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115201101
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115201101.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., IČO: 47 248 980, Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, zastúpený: PERSPECTA Legal, s.r.o., IČO: 36 668 745, Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, proti odporkyni: X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX/XX, E., t.č. bytom A. G. str. XXXc, X. XXXXX, N. V. J., o zaplatenie sumy 470,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 135,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 22,13 eura od 26.01.2012 do zaplatenia, 22,00 eur od 26.02.2012 do zaplatenia, 22,00 eur od 26.03.2012 do zaplatenia, 22,00 eur od 26.04.2012 do zaplatenia, 47,07 eura od 26.05.2012 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporkyni sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.01.2015, doručeným súdu dňa 26.01.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 470,64 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 22,13 eura od 26.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 22,00 eur od 26.02.2012 do zaplatenia, zo sumy 22,00 eur od 26.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 22,00 eur od 26.04.2012 do zaplatenia, zo sumy 47,07 eura od 26.05.2012 do zaplatenia, zo sumy 3,50 eura od 26.06.2012 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 331,94 eura od 26.04.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzavrela s odporkyňou dňa 21.12.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie dátových služieb prostredníctvom mobilného internetového pripojenia, program MI Neob2 a dňa 21.12.2011 Dodatok k Zmluve o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie zľavy na využívané služby a zariadenie LEADTEK USB MODEM BLACK v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom účastníkovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že odporkyňa faktúry do dňa spisovania návrhu neuhradila. Vzhľadom na to, že odporkyňa svoj zmluvný záväzok nesplnila, porušila zmluvnú povinnosť, z čoho jej následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a navrhovateľ uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 09.06.2014,

predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči odporkyni. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže odporkyňa zmluvu na program služieb MI Neob2 porušila tým, že faktúry nezaplatila, v dôsledku čoho bola deaktivovaná, vznikol mu na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem týchto nárokov si navrhovateľ uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

Odporkyni bol návrh s prílohami doručený, k tomuto sa nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP s poukazom na § 200ea OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.01.2015, Zmluvou o pripojení zo dňa 21.12.2011, Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 21.12.2011, Zmluvou o kúpe PC/notebooku/periférneho zariadenia zo dňa 21.12.2011, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01.07.2014, faktúrami č. 7200316392, č. 7201498027, č. 7202676478, č. 7203601791, č. 7204833505, č. 7206057844, č. 7303479365, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorila dňa 21.12.2011 Zmluvu o pripojení a Dodatok k zmluve. V Dodatku sa odporkyňa zaviazala využívať program „MI NEOB2“ a zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností sa odporkyňa v bode 3. dodatku zaviazala zaplatiť zmluvnú pokutu 331,94 eura. Odporkyňa nezaplatila poplatky za poskytnuté služby za obdobie od 08.12.2011 - 07.05.2012 vyúčtované faktúrou č. 7200316392 splatnou dňa 25.01.2012 na sumu 22,13 eura, faktúrou č. 7201498027 splatnou dňa 25.02.2012 na sumu 22,00 eur, faktúrou č. 7202676478 splatnou dňa 25.03.2012 na sumu 22,00 eur, faktúrou č. 7203601791 splatnou dňa 25.04.2012 na sumu 22,00 eur, faktúrou č. 7204833505 splatnou dňa 25.05.2012 na sumu 47,07 eura, Odporkyni bola faktúrou č. 7206057844 splatnou dňa 25.06.2012 vyúčtovaná upomienka oneskorenej platby v sume 3,50 eura a faktúrou č. 7303479365 splatnou dňa 25.04.2013 vyúčtovaná zmluvná pokuta v sume 331,94 eura. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzatvorila dňa 09.06.2014 s navrhovateľom Zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom uvedenou zmluvou bola predmetná pohľadávka postúpená na spoločnosť navrhovateľa.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák.č. 610/2003 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa platne uzavreli zmluvu o pripojení, z ktorej právnomu predchodcovi navrhovateľa vyplývala povinnosť poskytovať odporkyňi elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporkyňa si svoju povinnosť, a síce uhrádzať právnomu predchodcovi navrhovateľa cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nesplnila v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa (ktorý je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky) na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrami č. 7200316392, č. 7201498027, č. 7202676478, č. 7203601791 a č. 7204833505 v celkovej sume 135,20 eura za dôvodný, a preto mu v uvedenej časti vyhovel.

Zároveň súd navrhovateľovi priznal aj úroky z omeškania z jednotlivých faktúr odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry, a to v navrhovateľom uplatnenej výške úrokov z omeškania, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), keď základná úroková sadzba ECB bola v období od 14.12.2011 do 10.07.2012 vo výške 1% (t.j. 1% + 8).

Nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 3,50 eura (faktúra č. 7206057844) za zaslanie upomienky súd nepovažoval za dôvodný, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že by takýto poplatok z uvedeného dôvodu a v uvedenej výške bol medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnutý. Zároveň súdu nebolo preukázané ani len vystavenie upomienky a už vôbec nie jej doručenie odporkyni, a neboli preukázané skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedený poplatok, pričom v prípade upomienky ani nie je možné hovoriť o službe poskytnutej odporkyni. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti uplatňovaného poplatku za upomienku vo výške 3,50 eura. Keďže navrhovateľovi právo na jeho zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

Navrhovateľ si návrhom spolu s istinou s príslušenstvom uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 eura s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že odporkyňa nezaplatením faktúr porušila zmluvnú povinnosť.

Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou došlo k uzatvoreniu dodatku k zmluve o pripojení, na základe ktorého sa odporkyňa v bode 3. dodatku zaviazala uhradiť v prípade porušenia niektorej z jej zmluvných povinností zmluvnú pokutu v sume 331,94 eura, pričom uvedené dojednanie bolo v znení: "V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 alebo 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok MI) a následnej deaktivácie Služby je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o deaktiváciu Služby alebo ukončenie Zmluvy o pripojení alebo tohto Dodatku v zmysle bodu 2 tohto Dodatku je zmluvná pokuta splatná okamihom doručenia žiadosti Účastníka Podniku. Týmto dojednaním nie je dotknuté právo Účastníka z dôvodov na strane Účastníka; prerušením poskytovania Služby a programu Služby nie je dotknutá povinnosť Účastníka platiť Podniku mesačný paušálny poplatok za príslušný program Služby uvedený v Cenníku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty."

Z ustanovenia § 544 OZ vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo spôsobu jej určenia.

Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „nepriemeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 01.01.2008 bola nepriemeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka, konkrétne do jeho § 53 ods. 4 písm. k).

Niet pochybností o tom, že právny predchodca navrhovateľa v danej veci vystupuje ako dodávateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a dodatku. Súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení a dodatok k nej uzavreté medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu a charakter zmluvy a dodatku bol teda právny predchodca navrhovateľa povinný

rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách upravenými v § 52 a nasl. OZ. Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 5 OZ) s právnym následkom ich neplatnosti. Navrhovateľ nepreukázal súdu, že právny predchodca navrhovateľa s odporkyňou individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy, a to najmä samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností.

Súd následne skúmal primeranosť zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas za služby. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou, nie sú žiadne pochybnosti. Právny predchodca navrhovateľa ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Vopred pripraveným je aj ustanovenie o dojednaní zmluvnej pokuty, pričom právny predchodca navrhovateľa žiada od spotrebiteľov zaplatiť zmluvnú pokutu vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. To znamená, že nie je vylúčená situácia, keď spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, pričom pri nezaplatení posledného poplatku si voči nemu poskytovateľ uplatní rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania spotrebiteľa v začiatku 24-mesačnej viazanosti. Z pohľadu náhrady škody je takáto zmluvná pokuta neobhájiteľná aj z dôvodu, že podľa zmluvy nárok poskytovateľa služby na náhradu škody prevyšujúcej zmluvnú pokutu nie je dotknutý (bod 3. dodatku).

Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Pri dojednanej zmluvnej pokute vo výške 331,94 eura je podstatné, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporkyňu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov, a to aj v prípade, ak by si ako účastník zmluvy plnila svoju povinnosť odoberať služby poskytované poskytovateľom, riadne platila ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady by mala povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. Znamená to, že právny predchodca navrhovateľa nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ poruší zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti, v oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Zároveň je treba konštatovať, že dojednanie o zmluvnej pokute je koncipované príliš široko, keď odporkyňa je zmysle tohto ustanovenia povinná zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia „akejkoľvek povinností“ uvedenej v bode 1 alebo 2 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, ktorú špecifikáciu povinností považuje súd za neurčitú.

V nadväznosti na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že uvedená zmluvná pokuta jednostranne zaťažuje spotrebiteľa a je neprimerane vysokou sankciou spôsobilou poškodiť spotrebiteľa, a teda neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je možné ani zmoderovať, pretože moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty možno využiť len pri platne dohodnutej zmluvnej pokute, avšak v prejednávanom prípade je dojednanie o zmluvnej pokute absolútne neplatné.

Súdu je z úradnej činnosti známe, že obdobné dojednanie zmluvnej pokuty bolo viacerými rozhodnutiami všeobecných súdov judikované ako neprijateľná, a preto neplatná zmluvná podmienka, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11C/40/2015-31 zo dňa 11.08.2015, Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4C/162/2011 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012, rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/104/2012 zo dňa 03.09.2014, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11C/94/2015 zo dňa 12.03.2015, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp.zn. 17C/3/2015 zo dňa 27.03.2015.

Ak zákon zakazuje ďalšie používanie takejto podmienky v zmluvách so spotrebiteľmi, potom je zrejmé, že zakázaným konaním je aj uplatnenie nárokov už z uzavretých zmlúv, v ktorých je rovnakým spôsobom zmluvná pokuta zakotvená. Takto rozširujúci výklad ustanovenia § 53a OZ je podľa názoru súdu v súlade s jeho zmyslom a účelom a zodpovedá aj systematickému umiestneniu medzi ostatnými zákonnými korektívami vo vzťahu k spotrebiteľským zmlúvam. Nemožno opomenúť ani interpretačné pravidlá pre posudzovanie spotrebiteľských zmlúv podľa smernice Rady č. 93/13/EHS. Z uvedeného vyplýva, že uplatnenie nároku z predmetnej zmluvnej pokuty vyplývajúcej z dodatku k zmluve o pripojení je v rozpore so zákonom a nemožno ho priznať. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ v konaní predložil

iba faktúru, ktorou bola vyúčtovaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eura, pričom žiadnym dôkazom nepreukázal, že skutočne došlo k deaktivácii služby odporkyňi.

Keďže navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednania, ktoré bolo už v iných konaniach vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetné rozsudky všeobecných súdov. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo právnomu predchodcovi a následne ani navrhovateľovi právo na plnenie a odporkyňi povinnosť plniť. Súd preto návrh v časti o plnenie zmluvnej pokuty ako uplatňovaný v rozpore so zákonom vo výroku II. zamietol. Nakoľko navrhovateľovi nevzniklo právo na plnenie zmluvnej pokuty, nemohla sa odporkyňa ani dostať do omeškania s týmto plnením, a teda navrhovateľ nemá právo ani na úroky z omeškania zo zmluvnej pokuty, a preto súd zamietol návrh aj v časti príslušenstva k zmluvnej pokute.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 135,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 22,13 eura od 26.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 22,00 eur od 26.02.2012 do zaplatenia, zo sumy 22,00 eur od 26.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 22,00 eur od 26.04.2012 do zaplatenia a zo sumy 47,07 eura od 26.05.2012 do zaplatenia, a preto mu vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku návrh ako nedôvodný vo výroku II. zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP s použitím § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 470,64 eura s príslušenstvom priznaná suma 135,20 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva čiastočný úspech navrhovateľa 28% a čiastočný úspech odporkyne 72%, a teda konečný čistý úspech odporkyne je 44% (72 - 28), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporkyne na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejšia odporkyňa právo na náhradu trov konania neuplatnila a ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.